

PUBLISERT 5. oktober 2009

- **Barndom** – Tendensen jeg ser rundt meg er at vi behandler barn som objekter, ikke som subjekter. Med dette mener jeg at vi har en holdning der vi ikke er å barnas egne opplevelser av sin hverdag, sine liv. I stedet står vi utenfor med svar og med løsninger. Vi definerer, diagnostiserer og medisinerer – alt i håp om å få velfungerende, rolige barn som vi kan takle. Men spørsmålet vi – som samfunn og som individer – må stille, er: Til hvilken pris? Hva slags mennesker vil disse barna bli hvis de gjennomgående blir behandlet som objekter?

Anne-Lise Løvlie Schibbye i Dagbladet Magasinet 5. september

- **Ritalin** – Stadig flere barn henvises til spesialisthelsetjenesten på grunn av uro og oppmerksomhetssvikt. Men alle behandlere har subjektive oppfatninger om hva som er normalt oppførsel for et barn. Det finnes ingen objektive kriterier for å stille en ADHDdiagnose, og jeg er redd for at vi gir barn medisiner når de egentlig burde hatt oppfølging på andre måter. – Men medisinene fungerer jo?– De fleste mennesker ville fungere bedre på Ritalin. Vi ville bli skarpere, mer opplagte, mer konsentrerte. Hvorfor gir vi ikke Ritalin til alle? Fordi vi vet for lite om bivirkningene. Vi vet fortsatt veldig lite om hva Ritalin gjør med kroppen og et barnesinn på lang sikt.

Espen Idås i Dagbladet Magasinet 5. september

- **Film** Slik jeg ser det, representerer Antichrist en sviende kritikk av en kognitivt orientert form for eksponeringsterapi, som ikke når de emosjonelle lagene i individet. [...] Den tydeliggjør at den terapeuten som skal kunne tre i reell dialog med pasienten må kunne evne å romme intense og irrasjonelle følelser. Først når terapeuten møter pasienten der hun er følelsesmessig, samtidig som hun opprettholder en observerende distanse, skapes mulighet for en åpnende samtale. Altfor ofte opplever pasienter at de møtes av korrigerende holdninger uten respekt og sans for deres subjektive opplevelsesverden. Det er von Triers store fortjeneste å billedliggjøre terapeutisk vold, forkledd som hjelp, som i sin tur avføder aggresjon og hevnlust.

Siri Gullestad i Morgenbladet 11. september

Meldt

Her ønsker vi korte innspill på SMS eller e-post - for eksempel ris og ros til oss, innspill til nye eller pågående debatter, kommentarer til noe som har stått på trykk andre steder i Tidsskriftet, eller til aktuelle samfunns-spørsmål. Send SMS til 97 70 18 31. E-post

redaksjonen@psykologforeningen.no

Engasjert?

Vær med å bidra til utviklingen av norsk psykologi. Tidsskriftet ønsker debatt om alt fra metoder, ideologi, fagetikk, og utdanning, til helsepolitikk, lønns- og fagpolitiske spørsmål og aktuelle samfunnstemaer.

Send ditt bidrag til:

redaksjonen@psykologforeningen.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 10, 2009, side